

uddybet med udgangspunkt i administrationen af den gældende byplanlovgivning.

Den gældende byplanlovgivning, hvorved i denne forbindelse forstås byplanloven, dele af bygge-loven og dele af den københavnske bygge-lov, henhører under miljøministeriet og administreres af ministeriets departement med teknisk bistand fra statens kommitterede i byplansager.

Ministeriets opgaver i medfør af den gældende byplanlovgivning kan skematisk angives således:

- 1) Godkendelse af kommunernes dispositionsplaner (byplanloven).
- 2) Godkendelse af kommunernes partielle byplanvedtægter (byplanloven).
- 3) Godkendelse af kommunernes bygningsvedtægter (byge-loven).
- 4) Udstedelse — efter anmodning fra kommunalbestyrelsen — af tidsbegrænsede forbud mod en handling i strid med en under udarbejdelse værende byplan, de såkaldte § 9-forbud (byplanloven).
- 5) Meddelelse af dispensationer fra dispositionsplaner og byplanvedtægter samt — for kommuner med mere end 30.000 indbyggere — fra bygningsvedtægter og de almindelige bebyggelsesregulerende bestemmelser (de sidstnævnte sager behandles dog indtil videre af boligministeriet).
- 6) Afgørelse af klager over kommunernes konkrete byplanafgørelser efter samme regler som nævnt under punkt 5.
- 7) Oplysningsvirksomhed, herunder rådgivning og vejledning i forbindelse med kommunernes fysiske planlægning.

Gennemførelsen af nærværende lovforslag må sammenholdt med de foran nævnte opgaver antages at få følgende konsekvenser for miljøministeriet med hensyn til arbejdskraftforbrug:

- 1) Den statslige godkendelse af dispositionsplaner bortfalder, idet den almindelige godkendelseskompetence overføres til amtsrådene henholdsvis hovedstadsrådet, jfr. lovforslagets § 7, stk. 1. Lovforslaget vil således resultere i et ret betydeligt mindreforbrug af arbejdskraft for ministeriet. Det igangværende arbejde med godkendelsen af dispositionsplaner efter hidtidig praksis må dog påregnes at fortsætte — omend i aftagende omfang — indtil de nye bestemmelser om dispositionsplanlægning finder anvendelse, dvs. når der foreligger godkendte regionplaner, eller hvis en kommunalbestyrelse træffer beslutning om at anvende de nye bestemmelser, jfr. lovforslagets § 11.
- 2) Indtil der foreligger godkendte dispositionspla-

ner i henhold til lovforslagets kapitel 2, finder der en delvis decentralisering sted for så vidt angår de kommunale byplaner (lokalplaner), idet den statslige godkendelse af kommunernes lokalplaner bortfalder bortset fra de i lovforslagets §§ 21 og 25 nævnte tilfælde, jfr. dog også § 23, stk. 1. Herved opnås en frigørelse af arbejdskraft på kort sigt. På lidt længere sigt, dvs. efterhånden som der foreligger godkendte dispositionsplaner, bortfalder også den statslige godkendelse af lokalplaner i henhold til lovforslagets § 21. Herved frigøres successivt yderligere ressourcer på det statslige niveau. Det er dog behæftet med stor usikkerhed at skønne over det tidsmæssige forløb af denne yderligere frigørelse af arbejdskraftressourcer, hvortil kommer, at der fortsat vil være behov for at følge kommunernes byplanarbejde, jfr. også lovforslagets § 18, stk. 1, nr. 4.

- 3) Ved lovforslagets § 16 overføres kompetencen til at meddele tidsbegrænsede forbud fra miljøministeren til kommunalbestyrelsen og uden mulighed for påklage, hvilket vil medføre et — omend begrænset — mindreforbrug af arbejdskraft for staten.
- 4) Den foreslåede dispensationsordning, jfr. lovforslagets § 47, vil sammenholdt med de gældende bestemmelser herom i byplanloven og bygge-loven medføre et vist mindreforbrug af statslig arbejdskraft.
- 5) Efter lovforslagets § 48 kan kommunalbestyrelsens afgørelser efter loven og de enkelte planer som hovedregel ikke påklages til anden administrativ myndighed. Den foreslåede bestemmelse indeholder nogle undtagelser fra hovedreglen, men ordningen vil formentlig medføre et vist mindreforbrug af arbejdskraft for staten, selv om ministeriet — i det foreslåede stærkt begrænsede omfang — bliver klagemyndighed også for kommuner med færre end 30.000 indbyggere.
- 6) I takt med den øgede decentralisering, som tilstræbes ved lovforslaget, må det antages, at behovet for vejledning m. v. fra statslige myndigheder vil øges ganske væsentligt i forhold til den hidtidige indsats på dette område. Der må herved påregnes et ikke ubetydeligt merforbrug af arbejdskraft bl. a. til oplysningsvirksomhed, udarbejdelse af vejledninger m. v.

På baggrund af ovenstående sammenstilling af de opgaver i forbindelse med det kommunale byplanarbejde, der henholdsvis efter gældende lovgivning og efter gennemførelsen af lovforslaget påhviler ministeriet, må det skønsmæssigt antages, at nettoresultatet vil blive et væsentligt mindreforbrug af såvel